

Torenvalk (<i>Falco tinnunculus</i>)	Oostvaardersdiepdijk O.-Flevoland Z.-Flevoland	14 88 3	totaal 105
Buizerd (<i>Buteo buteo</i>)	omgeving Larserringweg	10	10
Ruigpootbuizerd (<i>Buteo lagopus</i>)	Oostvaardersdiepdijk O.-Flevoland	1 26	27
Blauwe kiekendief (<i>Circus cyaneus</i>)	Oostvaardersdiepdijk O.-Flevoland Z.-Flevoland (w.o. 8 mann. ex.)	2 87 3	92
Smelleken (<i>Falco columbarius</i>)	O.-Flevoland	1	1
Velduil (<i>Asio flammeus</i>)	O.-Flevoland	2	2

Deze cijfers geven aan, dat het interessant zou zijn eens een volledige telling te houden van stootvogels in de Flevolanden.

J. L. M. Bos, F. Rijnja.

BROEDENDE DWERGSTERNEN OP HET HELLEGATSPLEIN (*Sterna albifrons*)

In de zomer van 1970 kwamen tenminste 4 paar Dwergsternen (*Sterna albifrons*) tot broeden op het Hellegatsplein. Het Hellegatsplein, behorend tot de provincie Noord-Brabant, is een kunstmatig terrein in het splitsingsgebied van Hollands Diep, Haringvliet en Volkerak, verbonden met Zuid-Holland via de Haringvlietbrug, met Noord-Brabant via de Volkerakdam en met Goeree-Overflakkee via de Dammenweg. Ondanks het feit dat op het Hellegatsplein sinds het begin van de jaren zestig grote activiteiten heersen als gevolg van waterstaatkundige en verkeerstechnische werken handhaaft zich er met wisselend succes een kolonie Visdiefjes (*Sterna hirundo*). De nesten liggen vaak op enkele meters uit de drukke verkeersroute Zuid-Holland-Zeeland, soms zelfs op de middenberm tussen de rijpaden.

Na een succesvol broedseizoen 1969 vestigden zich in het voorjaar van 1970 wederom een aantal Visdieven op het traditionele broedterrein. Half-mei werd op dit terrein grond gestort waarna enkele paren Visdieven uitweken naar de hoog gelegen weglichamen t.b.v. het toekomstige verkeersknooppunt; de rest verdween. Bij een bezoek op 5—7—1970 bleek zich bij deze kleine kolonie een betrekkelijk groot aantal andere paren te hebben gevoegd waardoor de gehele vestiging was uitgeroeid tot ca. 125 paar. Op die datum hadden de in mei met broeden gestarte paren reeds vliegvlugge jongen, de late

vestiging zat op eieren. Op het perceel grond dat in mei door de Visdieven was verlaten hadden zich Dwergsterns gevestigd. We vonden 4 voltallige legfels die op ca. 30 meter uit de rijbaan lagen. Het terrein bleek tevens enkele paren Strandplevieren (*Charadrius alexandrinus*), een paar Bontbekplevieren (*Charadrius hiaticula*) alsmede een paar Visdieven te herbergen. Het nest van de Visdieven lag 4 meter uit de weg; de vogels attaqueerden met een dergelijke felheid dat het betreden van het terrein hierdoor werd bemoeilijkt. Desondanks waren de eieren later verdwenen. Doordat Rijkswaterstaat alle activiteiten in de buurt van de nesten weerde en dankzij een inderhaast georganiseerde bescherming in samenwerking met Vogelbescherming en de stichting „De Beer”, waarvoor de aannemerscombinatie een onderkomen beschikbaar stelde, verliep de broedpoging van zowel de Visdieven als van de Dwergsterns succesvol: op 26—7—1970 werd het voeren van Dwergsternpulli waargenomen.

Met het zich hardnekkig handhaven op het Hellegatsplein geven de sterns blijk over een behoorlijke dosis aanpassingsvermogen te kunnen beschikken. Het terrein waarop de vogels tot broeden kwamen was slechts enkele ha groot met als belending een autoweg en op ca. 200 meter afstand een druk bezochte parkeerplaats en enkele strandjes waarop in juli dagelijks honderden mensen toefden. Vermeldenswaardig is tevens dat op enkele data in juli op genoemde autoweg ter hoogte van het Hellegatsplein verkeersopstoppen optraden met als gevolg lange files op enkele tientallen meters afstand van de Dwergsterns. Hoewel het stellig geen ideale toestand is blijkt het mogelijk dat kwetsbare vogels als sterns ondanks storende factoren succesvol kunnen broeden. Het zou zinvol zijn te onderzoeken of niet op of in de onmiddellijke nabijheid van het Hellegatsplein een permanente vestigingsplaats voor sterns kan worden gecreëerd.

G. L. Ouweneel.

DWERGOORUIL IN DELFT WAARGENOMEN

(*Otus scops*)

De 19e mei 1970 is mij door de familie Eyben in Delft telefonisch verzocht bij hen een uil te komen halen.

De vogel was omstreeks 12 mei 1970 in de avonduren het geopende, verlichte raam binnengevlogen.

De grootte van de vogel gaf de familie Eyben de overtuiging met een jong uiltje te doen te hebben.

Om te voorkomen dat het dier door katten zou worden gedood, werd het in een grote kooi buiten het raam gehangen, opdat de ouders het uiltje zouden kunnen voeren.

Ik heb de vogel gedetermineerd als Dwergooruil en daar het hier een zeldzame waarneming betrof, heb ik de vogelasielhouder van de Vogelwacht „DELFT e.o.”, de heer G. A. IJsseling, bij de determinatie betrokken.

Tijdens zijn korte gevangenschap had het uiltje stukjes vlees gekregen.